

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518205226
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518205226.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v spore žalobcu: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X., E. XX, štátny občan SR, v zastúpení: JUDr. Andrej Gara, advokát, AK v Bratislave, Štefánikova 14, proti žalovanej: W. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., X. XX, štátny občan SR, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/113/2018-32 zo dňa 29. októbra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ktorým sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej zákaz nakladať s Nehnuteľnosťou v žalobe bližšie označenou, najmä jej zakázal uskutočňovať akékoľvek právne úkony, ktorými by na inú osobu previedla vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam alebo ich častiam vkladom do majetku, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ako aj jej zakazuje akokoľvek tieto Nehnuteľnosti alebo ich časti zaťažovať právami v prospech tretích osôb.

1.1. Na svoje rozhodnutie aplikoval ust. § 324 ods. 1; § 325 ods. 1 a 2; § 328 ods. 1 ; § 329 ods. 1 C.s.p. v dôsledku čoho konštatoval, že neodkladné opatrenie slúži k dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde existuje naliehavá potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu. Súd mal z listinných dôkazov osvedčené, že dňa 28.08.2014 bola medzi žalobcom ako veriteľom a Q. Š., nar. XX.XX.XXXX uzavretá zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa na prenechanie finančnej čiastky vo výške 50.000,- € dlžníkovi a záväzok dlžníka vrátiť túto finančnú čiastku žalobcovi najneskôr do 31.08.2015, čo neurobil. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že žalovaná je v súčasnosti výlučným vlastníkom sporných Nehnuteľností, pričom titulom nadobudnutia bola darovacia zmluva V-XXXX/XXXX zo dňa 31.07.2018. Súd prvej inštancie dospel k záver, že žalobca neosvedčil jeden zo základných predpokladov pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a to právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, keď dôkazne nepreukázal súdu, že jeho dlžník Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bol ešte pred žalovanou vlastníkom sporných nehnuteľností. Rovnako tak nepreukázal ani naliehavosť dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu, teda nepreukázal reálne aktivity žalovanej, ktoré by smerovali k akémukoľvek nakladaniu so spornými nehnuteľnosťami zo strany žalovanej. Tvrdeniu žalobcu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, teda chýba skutkový základ a jeho tvrdenie je len v rovine domniek a preto nie je v tomto štádiu konania dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, z dôvodov ktorých návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

O nároku na náhradu trov konania vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude súd rozhodovať až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (t.j. až v rozhodnutí vo veci samej) a to v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a nariadil navrhované neodkladné opatrenie. K dôvodom zamietnutia návrhu uviedol, že súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neosvedčil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, avšak žalobca v žalobe sporej s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia požiadal súd o zabezpečenie dôkazu - Darovacej zmluvy z dôvodu, že žalobca nemá možnosť nahliadnuť do zbierky listín katastra nehnuteľností a z toho dôvodu nedokáže ako dôkaz predložiť súdu Darovaciu zmluvu. Pokiaľ za tejto situácie súd nevykonal navrhnutý dôkaz žalobcom nesprávne procesne postupoval, čím znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1. Žalobca potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán odôvodnil tým, že za momentálneho právneho stavu je tu dôvodná obava, že žalovaná Nehnuteľnosti scudzí do vlastníctva tretej osoby, čím sú už v súčasnosti ohrozené práva žalobcu. Ak totiž dôjde k ďalšiemu prevodu Nehnuteľností, právne postavenie žalobcu sa zhorší do takej miery, že by bolo otáznne, či sa mu ešte oplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu v konaní vo veci samej. Zostane mu síce zachovaný nárok na náhradu podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, reálna vymožitelnosť tejto náhrady je však v porovnaní s exekúciou vedenou na Nehnuteľnosti výrazne a neúmerne nižšia. Ak by žalovaná v priebehu sporu, ktorý môže trvať dlhší čas, disponovala Nehnuteľnosťami tvoriacim predmet Darovacej zmluvy, výrazne by sa destabilizovali právne vzťahy strán k predmetu odporovateľného právneho úkonu. Zastáva názor, že vzhľadom na predmet sporu vo veci samej (neúčinnosť právneho úkonu) naliehavosť dočasnej úpravy vzťahov nie je potrebné preukazovať konkrétnymi aktivitami žalovanej, ktoré by smerovali k akémukoľvek nakladaniu s Nehnuteľnosťami. V zmysle ustálenej praxe všeobecných súdov postačuje preukázať, že žalovaná s Nehnuteľnosťami reálne disponuje. Žalobca v tej súvislosti poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 2Co/388/2012, v konaní o neúčinnosť právneho úkonu, na základe ktorého krajský súd rozhodol o nariadení predbežného (neodkladného) opatrenia nakladať s nehnuteľnosťami už iba v dôsledku iniciovania tohto druhu súdneho sporu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Pri skúmaní splnenia podmienok pre neodkladné opatrenie nie je možné aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie (konanie vo veci samej) a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup predpísaný pre dokazovanie charakteristické pre sporové konanie podľa ustanovení § 186 a nasl. C. s. p.. Inštitútom neodkladného opatrenia sa má totiž poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý tento návrh podal. Žalobca v žalobe požiadal súd o zabezpečenie dôkazu - Darovacej zmluvy z dôvodu, že nemá možnosť nahliadnuť do zbierky listín katastra nehnuteľností a preto nemôže preukázať že jeho dlžník Q. Š. bol pred žalovanou vlastníkom sporných nehnuteľností. S prihliadnutím na žalobcom označené dôkazy, ktoré nebol spôsobilý predložiť z objektívnych dôvodov, o zabezpečenie ktorých požiadal súd možno predpokladať tak vysoký stupeň pravdepodobnosti, ktorý postačuje pre záver o osvedčení právneho vzťahu medzi stranami sporu.

6. Napriek tomu, že odvolací súd zastáva v otázke osvedčenia právneho vzťahu iný názor ako súd prvej inštancie, nie je táto námietka žalobcu prezentovaná v odvolaní, hoc dôvodná, spôsobilá dosiahnuť zmenu napadnutého uznesenia, keďže záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní naliehavosti dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu je vecne správny.

7. Žalobca namieta, že je tu dôvodná obava, že žalovaná Nehnuteľnosti scudzí do vlastníctva tretej osoby, čím sa právne postavenie žalobcu zhorší do takej miery, že by bolo otáznne, či sa mu ešte oplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu v konaní vo veci samej.

8. Neodkladné opatrenie ale nie je možné nariadiť len na základe návrhu bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe bezodkladne upraviť pomery strán a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na strane žalobcu. Nariadiť neodkladné opatrenie je dôvodné vtedy, ak existuje rozumný proporčný vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd musí skúmať nielen ochranu toho kto oň žiada, ale tiež musí rešpektovať ochranu toho, voči komu opatrenie smeruje a preto žalobca musí skutočnosti súvisiace s hrozbou bezprostrednej ujmy osvedčiť, čo však žalobca žiadnym spôsobom neučinil. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani z priložených dôkazov nevyplýva, že žalovaná ako vlastníčka Nehnuteľnosti má v úmysle s ňou nakladať vo forme ich scudzovania či zaťaženia,

ani že by v tomto smere podnikala akékoľvek kroky. Medzi skutočnosťami, ktoré opodstatňujú uplatniť tento výnimočný patrí predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (z rozhodnutia NS SR, sp. zn. 5 Obo 144/97, zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998).

9. Neodkladné opatrenie teda nemožno nariadiť, keď je ohrozenie práv žalobcu iba domnelé a žalobca prednáša iba akúsi proklamovanú obavu, bez osvedčenia akýchkoľvek objektívnych skutočností, ktoré by domnienku žalobcu potvrdzovali. Účelom neodkladného opatrenia je podľa zákona potreba dočasnej úpravy pomerov strán a je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov žalovanej, v dôsledku ktorých sa žalobca môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jeho strane, zákonné predpoklady ktoré žalobca v rámci popisu rozhodujúcich skutočností neosvedčil.

10. Žalobca v odvolaní argumentuje, že naliehavosť tejto úpravy je daná už len tým, že sa vedie konanie o neúčinnosť právneho úkonu. Inštitút odporovateľnosti je inštitútom zabezpečenia výkonu rozhodnutia a zmyslom žaloby podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka je z pohľadu žalujúceho veriteľa dosiahnutie rozhodnutia súdu o určení, že dlžníkom učený právny úkon, ktorý skrakuje veriteľove vymáhateľné pohľadávky, je voči nemu (veriteľovi), neúčinný. Vyhovujúce súdne rozhodnutie o odporovacej žalobe potom predstavuje podklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu, vydaného proti dlžníkovi, domáhať výkonu exekúcie postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nielen proti dlžníkovi, ale aj voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený. V prípade, že uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je dobre možné, musí sa veriteľ - namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu - domáhať toho, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu vznikol prospech, vydal takto získané plnenie. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom, ktorý slúži na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške odpovedajúcej prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu a práve pre tento charakter žaloby (zabezpečenie výkonu rozhodnutia) nie je splnená ani ďalšia podmienka ktorú je súd povinný skúmať a to, že exekúcia bude ohrozená.

11. Žalobca na podporu svojho tvrdenia označil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 2Co/388/2012, v konaní o neúčinnosť právneho úkonu, na základe ktorého krajský súd rozhodol o nariadení predbežného (neodkladného) opatrenia nakladať s nehnuteľnosťami už iba v dôsledku iniciovania tohto druhu súdneho sporu. Ustálená rozhodovacia prax je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, ako aj všeobecných súdov. Cit. rozhodnutie nevychádza zo záverov, ktoré by boli publikované v Zbierke stanovísk a preto nie je dôvod, aby toto rozhodnutie bolo považované za súčasť pojmu „ustálená rozhodovacia prax“ súdov, ktoré by malo byť pre odvolací súd nejakým spôsobom záväzná, keď nadovšetko existuje viacero rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, ktoré nepovažujú za dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia len samotnú skutočnosť, že prebieha konanie o neúčinnosť právneho úkonu (pozri rozhodnutia sp. zn. 9 Co 232/2016, 9Co 385/2014, 9 Co 362/2014, 9 Co 25/2010).

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď o týchto trovách rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).